

»Sanje to so lepe bile«,
 Mati hčerko podučé;
 »Da se bodo kdaj spolnile,
 Pomni zmir besede te:
 Bodi dobra, kakor do sedaj,
 V raju bodeš srečna vekomaj!«

—va.

Raje umreti, kakor grešiti.

Ko je cesar Sevêr kristijane preganjal, je bila tudi sv. Perpetuva zatožena, da je kristijana in zaradi tega v ječo vržena. Njen oče je bil še nevernik, vendar je zelo ljubil svojo hčer, zato hiti k njej v ječo ter jo prosi in jej zelo prigovarja, naj vendar pri sodnji ne reče, da je kristijana, da ne bode umorjena — tako mlada.

V ječi je stal vrč z vodo. Perpetuva vpraša očeta: »Kako imenujete to posodo?« »Vrč, odgovori oče, kaj pa je potlej?« Zdaj se vzdigne svetnica in pravi slovesno: »Vrču ne moremo dati družega imena; tako se tudi jaz ne morem drugače imenovati, kakor to, kar sem — kristijana!«

Kakor jej je bilo tudi hudo, očeta in mater in življenje zgubiti, vendar se ni hotela zlagati, rajše je umrla mučeniške smrti.

Dežela poštenjakov.

(Krištof Šmid.)

1.

V neki deželi, ki je daleč od nas, prideta dva kmeta k sodniku. Eden pravi: »Jaz sem od tega-le svojega soseda kupil zemljišče; ko prekopavam, pa najdem zaklad v njem. Zaklada ne morem z dobro vestjo obdržati; kajti kupil sem le svet in do zaklada nimam nikakoršne pravice.«